

Bármit kértek... Hát lenne egy jó hosszú lajstrom, annyi biztos! Jézus listáján nem szerepeltek a sokszor szükségtelen, mindennapi dolgok. De kérnünk kell a Vigasztalót, a Lelket, Akit megad nekünk a mennyei Atya.

Apróbb-nagyobb ajándékokat kérni annyit jelent, hogy nem bízunk igazán Abban, Aki szeret minket. Hiszen a többit mind megadja, azonfelül is, amit kérünk vagy amire vágyakozunk. Tudja a ti mennyei Atyátok, hogy ezekre szükségetek van. Napi szükségleteink kérése a mindennapi kenyér egyszerű szintjén kell maradjon. A gyermek se kér méregdrága cuccokat, hanem: kenyeret, halat, tojást. S nem nyomnak a kezébe se követ, se kígyót, se skorpiót.

Azt gondolom, hogy „az én nevemben” hordozza a mértéket, amelyeket Jézus kért az Atyától: Hogy egy legyenek mibennünk; hogy bocsáss meg nekik; hogy tartsd meg őket, akiket nekem adtál; vagy őrizd meg őket az igazságban; és azt akarom, hogy ott legyenek velem, ahol én vagyok.

Aztán amit Jézustól kértek: Könyörülj rajtunk, Dávid Fia! – Uram, hogy lássak! Ha akarsz, megtisztíthatasz engem!

Végül, amit Jézus kér tőlünk: Szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket! Az „én pedig mondom nektek” kezdetű gyöngysor. De a tanítások minden népet küldetési parancs is mindnyájunknak szól. Apolló is ebben fáradozott. Nem tudott mindent, de amit tudott, azt lelkesen megosztotta népe fiaival. Jót tenni jó, de Jézust ajándékozni az embereknek, mindennél jobb.

Podmaniczki Imre, Páhi